Müflis Aracı Kurumda Feragat

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Bölge Adliye Mahkemesi Ankara BAM 36. Hukuk Dairesi	22.01.2026	Kaldırma

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2025/1152	2026/64	HMK 311, HMK 353/1-a-6, İİK 67, 2499 s. K. m.46

ÖZET

Tedrici tasfiye sonrası iflas eden aracı kurumun grup şirketinden alacağına ilişkin itirazın iptali davasında BAM, feragatin yetkisiz temsilciyle yapılıp yapılmadığı tartışılmadan ve SPK uzmanı bilirkişi raporu alınmadan verilen kısmen kabul kararını kaldırdı.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/muflis-araci-kurum-feragat-tedrici-tasfiye-bam-2026-64/ →

Karar metni

Adalet Bakanlığı Bedesten sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 36. Hukuk Dairesi 2025/1152 Esas - 2026/64 Karar

T.C.

ANKARA

BÖLGE ADLİYE MAHKEMESİ

36. HUKUK DAİRESİ

DOSYA NO : 2025/1152

KARAR NO : 2026/64

TÜRKMİLLETİADINA

KARAR

BAŞKAN : ... (...)

ÜYE : ... (...)

ÜYE : ... (...)

KATİP : ... (...)

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : ANKARA BATI 1. ASLİYE TİCARET MAHKEMESİ

TARİHİ : 28/05/2025

NUMARASI : 2025/78 ESAS - 2025/599 KARAR

DAVANIN KONUSU : İtirazın İptali

KARAR TARİHİ : 22/01/2026

KARAR YAZIM TARİHİ : 30/01/2026

Taraflar arasındaki itirazın iptali davasının yapılan yargılaması sonucunda mahkemece davanın kısmen kabulüne dair verilen karara karşı taraflarca istinaf kanun yoluna başvurulmuş olmakla dava dosyası incelendi. Gereği görüşülüp düşünüldü.

TARAFLARIN İDDİA VE SAVUNMALARININ ÖZETİ:

Davacı, Sermaye Piyasası Kurulu'nun 23/09/2011 tarihli kararı ile ... Menkul Kıymetler A.Ş.'nin faaliyetlerinin 2499 sayılı SPK'nun 46. maddesi (h) bendi uyarınca geçici olarak durdurdulmasına, 02/12/2011 tarihli kararı ile davacı şirketin, SPK'nun 46. maddesi uyarınca tedrici tasfiyesine karar verildiğini, aracı kurumların Tedrici Tasfiye Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin 17. maddesi uyarınca Yatırımcıları Koruma Fonu tarafından davacı şirket kayıtlarında yapılan incelemede, grup şirketi olan borçlunun davacıya, işlemiş faizi ile birlikte 31/03/2015 tarihi itibariyle 537.764,91 TL borcu bulunduğunun tespit edildiğini, söz konusu meblağın 01/01/2011-30/03/2015 tarihlerinde grup şirketleri arasında gerçekleşen işlemlerden kaynaklanmakta olup, söz konusu döneme ilişkin hesap özetinin bir örneğinin ekte yer aldığını, söz konusu borcun tahsili amacıyla icra takibi başlatıldıysa da borçlunun, 04/04/2016 tarihli dilekçesi ile yalnızca borca itiraz ettiğini, İcra Müdürlüğünün 06/04/2016 tarihinde takibin durdurulmasına karar verdiğini, borçlunun borcu bulunmadığına ilişkin itirazının gerçeği yansıtmadığını, bu nedenlerle borçlunun ödeme emrine yapmış olduğu itirazın kaldırılarak takibin devamını, borçlu aleyhine %20'den aşağı olmamak kaydıyla icra inkar tazminatına hükmedilmesine karar verilmesini istemiştir.

Davalı, davacı tarafın icra takibine konu ettiği asıl alacak tutarı ile davalı şirketin ticari kayıt ve belgelerindeki bilgilerin örtüşmediğini, icra takibi ve dava dilekçesi ekinde sunulan cari hesap ekstresinin mevcut olup davalı şirkete ait 20257 nolu müşteri hesabına ilişkin herhangi bir belge ve kayıt sunulmadığını, cari hesap bakiyesi ile müşteri hesabındaki bakiyenin birlikte değerlendirilmediğini, bilirkişi incelemesi yapılması halinde mükerrer hesaplama yapılmış olması ihtimalinin yüksek olduğunu, icra takibine konu edilen miktarda adat faiz hesaplaması yapıldığını, adat faiz hesaplamasına ilişkin cetvellerin bulunmasının gerekli olduğunu, ayrıca adat faiz faturasının kesilip davalı şirkete gönderilmesi gerekli iken bu işlemin yapılmadığının ve davalı şirket kayıtlarında görülmediğinin anlaşıldığını, davacı şirketin tedrici tasfiyeye girmesi ile davalı şirket ile yapmış olduğu sözleşmenin fesh olduğunu, bu kapsamda sözleşmeden dönme cezasının

hesaplamasının yapılarak cari hesaba yansıtılmasının gerektiğini savunarak davanın reddine karar verilmesini istemiştir.

İLK DERECE MAHKEMESİ KARARININ ÖZETİ:

Mahkemece, takip tarihi itibariyle davalı tarafın ticari defterlerine göre dahi davacının alacaklı olduğu, ancak davacı tarafın davalıyı usulüne uygun şekilde temerrüde düşürmediği dikkate alındığında faize hükmedilemeyeceği anlaşıldığı gerekçesiyle; "Davanın kısmen kabulü ile, davalının Ankara Batı İcra Müdürlüğünün 2015/74612 esas sayılı dosyasına yaptığı itirazın kısmen iptaline, takibin 325.037,84TL üzerinden devamına, asıl alacak miktarının %20'si olan 65.007,57TL icra inkar tazminatının davalıdan alınarak davacıya ödenmesine" karar verilmiş; karara karşı, taraflarca istinaf kanun yoluna başvurulmuştur.

İLERİ SÜRÜLEN İSTİNAF SEBEPLERİ:

Davacı (İflas İdare Memuru ...), davalıya verilen 325.037,84 TL paranın Borçlar Kanunu'na göre basit borç verme olmadığını, Sermaye Piyasası Kurulunca yayınlanan "Yatırım Kuruluşlarının Kuruluş Ve Faaliyet Esasları Hakkındatebliğ"in m.56/ç gereği "Aracı Kurumlar mevzuatın imkan verdiği haller hariç olmak üzere ödünç para verme işlemi yapamaz" maddesi uyarınca firmalara nakit borç vermelerinin yasaklandığını, bu nedenle işlemin SPK tarafından da belirtildiği üzere kredi olarak nitelendirildiğini, dolayısıyla faizin doğrudan doğacağını, ayrıca ihtar veya temerrüt aranmayacağını, mali yetersizlikleri nedeniyle tedrici tasfiyesine karar verilen ... Menkul Kıymetler A.Ş' nin tedrici tasfiyesinde, şirketin borç ve alacakları Yatırımcıları Koruma Fonu tarafından değerlendirildiğini ve şirketin borç ve alacaklarının tasfiyesinin SPK kapsamında yürütüldüğünü, SPK'nın, özel kanun niteliğinde düzenleyici kurum olduğunu, yerel mahkemenin bu tespiti göz ardı etmesinin özel kanunun emredici hükümlerine aykırı olduğunu, mahkeme, mali müşavirin bilirkişi olarak atandığını, raporun da yalnızca muhasebe kayıtları esas alınarak hazırlandığını, oysa uyuşmazlığın, sermaye piyasası mevzuatı ve SPK düzenlemeleri ile ilgili olduğunu, bu konuda uzman olmayan bilirkişi tarafından hazırlanan raporun hükme esas alınamayacağını, özel teknik bilgi gerektiren konularda, konusunda uzman olan kişilerin bilirkişi olarak atanması gerektiğini, dava konusu olayın SPK kapsamında değerlendirilmesi ve hüküm tesis edilmesi gerekirken mahkemenin bir mali müşavirin değerlendirmesini esas alarak karar verdiğini, dava konusu kredinin SPK mevzuatına göre faizli bir alacak olup burada söz konusu olanın temerrüt faizi değil, kredinin asli faizi olduğunu, bu nedenle kendilerinin 325.037,84 TL ana para, 212.727,10 TL faiz olmak üzere toplam 537.764,94 TL alacağı mevcut olduğunu, diğer taraftan kabul anlamına gelmemek kaydı ile bu davada tartışılacak tek hususun faiz oranına ilişkin olması gerektiğini, ancak bilirkişi mali müşavir olduğundan bu hususta herhangi bir önerisi veya tespitinin olmadığını, Yatırımcıları Koruma Fonu'nun, şirket alacağını hesaplarken o gün geçerli faiz oranı üzerinden faiz hesabı yaptığını, mahkeme kararının kaldırılarak talepleri gibi davanın kabulüne karar verilmesi gerektiğini ileri sürerek istinaf talebinde bulunmuştur.

Davalı, ilk derece mahkemesi tarafından savunmaları ve beyanları dikkate alınmadığı gibi bunların ne sebeple dikkate alınmadığı gerekçeli kararda açıklanmamış olduğundan hukuki dinlenilme haklarının açıkça ihlal edildiğini, ilk derece mahkemesince istinaf kaldırma kararı öncesinde alınan

bilirkişi raporu esas alınarak hüküm tesis edildiğini, ne var ki 29/01/2018 tarihli rapora itirazları olmasına rağmen ek rapor dahi aldırılmaksızın eksik inceleme neticesinde verilen kararın hukuka aykırı olduğunu, 28/05/2025 tarihli gerekçeli kararda; "...Mahkememizce alınan ve hüküm kurmaya ve denetime elverişli bilirkişi raporunda belirtildiği gibi takip tarihi itibariyle davalı tarafın ticari defterlerine göre dahi davacının alacaklı olduğu.." belirtilerek itirazları bulunan 29/01/2018 tarihli bilirkişi raporun hükme esas alındığını, mahkemenin istinaf kaldırma kararında belirtilen ve hukuki olarak değerlendirilmesi istenilen hususları tamamen göz ardı ederek itirazlarının bulunduğu 2018 tarihli raporu esas alarak hukuk aykırı şekilde hüküm tesis edildiğini, Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 25. Hukuk Dairesinin 25/12/2024 tarihli ve 2023/1972 Esas, 2024/2780 Karar sayılı kaldırma kararında belirtilen ilk derece mahkemesince araştırılması gerekli olduğu ifade edilen hiçbir delil toplanmaksızın ve gerekçeli kararda da açıklanmaksızın hüküm tesis edildiğini, ilk derece mahkemesinin "feragat" işlemini yok sayarak ve bu tutumunu da hiçbir gerekçeye dayandırmaksızın hiçbir araştırma yapmaksızın bir cümlelik bir gerekçe ile hukuka aykırı şekilde davanın kısmen kabulüne karar verdiğini, haksız şekilde alacağın likit olması gerekçesine dayalı olarak icra inkar tazminatına hükmedilmesinin kabul edilemez olduğunu, alacağın likit olması sebebi ile %20 icra inkar tazminatına hükmedilmiş olmasının açıkça hukuka ve yerleşik içtihatlara aykırı olduğunu, davacının vekili olmamasına rağmen AAÜT kapsamında 52.006,05 TL vekalet ücretine hükmedilmesinin açıkça hukuka aykırı olduğunu, davacı müflis şirketi iflas idare memurunun temsil ettiğini ve iflas idare memurunun avukat olmadığını, buna rağmen Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi uyarınca vekalet ücretine hükmedilmesinin hukuka aykırı olduğunu, mahkeme kararının kaldırılarak yeniden yargılama yapılarak davanın reddine karar verilmesi gerektiğini ileri sürerek istinaf talebinde bulunmuştur.

DELİLLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ VE GEREKÇE:

Dava, borsa aracı kurumu olan ve mülga 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanunu gereğince tedrici tasfiyesine karar verilen, akabinde kesinleşen mahkeme kararıyla iflasına karar verilmiş olan müflis ... Menkul Kıymetler A.Ş.'nin, Yatırımcıları Koruma Fonu tarafından yapılan inceleme neticesinde davalının ana şirketi olduğu şirketler grubu ile arasındaki işlemlerden (cari hesap sözleşmesinden) kaynaklandığı tespit edilen alacağın tahsili amacıyla başlatılan icra takibine vaki itirazın iptali istemine ilişkindir.

Tarafların istinaf sebepleri ile HMK'nın 355. maddesine göre kamu düzeni nedeniyle re'sen dikkate alınması gereken hususların incelenmesinde;

Mahkemece yapılan yargılama neticesinde, mahkemenin 10/10/2018 tarihli ve 2016/358 Esas, 2018/584 Karar sayılı ilamı ile; davanın feragat nedeniyle reddine karar verilmiş, karara karşı istinaf kanun yoluna başvurulması üzerine Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 25. Hukuk Dairesinin 25/12/2024 tarihli ve 2023/1972 Esas, 2024/2780 Karar sayılı ilamı ile; "Bilindiği üzere, davacının davasından feragat etmesi ile dava konusu uyuşmazlık sona erer, kesin hükmün hukuksal sonuçları doğar (HMK m.311). Bu nedenle mahkeme henüz feragat nedeniyle davanın reddine karar vermemiş olsa bile, davacı feragatten dönemez (rücu edemez) başka bir ifadeyle davacı, feragat beyanı ile bağlıdır. Ancak, feragatle ortaya çıkan sonucun iradeyi bozan bir halin nedenine dayandığı (HMK m.311) kanıtlanırsa, doğurduğu netice bakımından iradesi fesada uğrayan

kimseye talep hakkı bahşedeceğinden kuşku yoktur. Feragate ilişkin irade açıklanmasının gerçeği yansıtmadığının bildirilmesi halinde, bu halin ya aynı dava içerisinde HMK'nin 163.maddesine göre ön sorun (hadise) şeklinde ya da ayrı bir dava olarak incelenmesi olanaklı ve gereklidir. Hâl böyle olunca; yerel mahkemece, davacı şirket adına yapılan feragatin yetkisiz temsilci tarafından yapıldığına ilişkin hadise şeklinde (6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununun 162. ve 163. maddeleri-önsorun) aynı dava içerisinde her türlü delille ispatının mümkün olduğu gözetilerek, yukarıda zikredilen tedrici tasfiye kararı ile iflas kararları da değerlendirilerek tartışılması ve diğer taraf delillerinin de toplanması ile hasıl olacak sonuca göre bir karar verilmesi gerekmektedir." gerekçesiyle mahkeme kararının kaldırılmasına karar verilmiş olup kaldırma kararı sonrası mahkemece yeniden yapılan yargılama neticesinde davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir. Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 25. Hukuk Dairesinin kaldırma kararında belirtildiği şekilde davacı şirket adına yapılan feragatin yetkisiz temsilci tarafından yapıldığına ilişkin iddianın hadise şeklinde incelenerek bu hususun aynı dava içeresinde her türlü delil ile ispatının mümkün olduğu değerlendirilerek ve tedrici tasfiye kararı ile iflas kararları da dikkate alınarak tartışılması suretiyle karar verilmesi gerekirken mahkemece karar gerekçesinde feragatin geçerli olup olmadığı hususuna hiç değinilmeyerek, feragat geçersiz kabul edilmiş ise nedeninin hiç tartışılmayarak doğrudan takip tarihi itibariyle davalı tarafın ticari defterlerine göre davacı tarafın alacaklı olduğu gerekçesiyle davanın kabulüne karar verilmiş olması usul ve yasaya aykırı olup isabetsiz bulunmuştur.

Kabule göre de, hükme esas alınan bilirkişi raporu yeteriz olup mahkemece SPK uzmanlarından oluşan 3 kişilik bilirkişi heyetinden taraf ve yargı denetimine elverişli, tüm itirazları karşılar şekilde yeniden rapor alınarak hasıl olacak sonuca göre karar verilmesi gerekirken eksik incelemeye dayalı olarak yazılı şekilde karar verilmiş olması isabetsizdir.

Açıklanan nedenlerle tarafların istinaf başvurularının kabulüne, HMK'nın 353/1/a-6. maddesi uyarınca ilk derece mahkemesi kararının kaldırılmasına, feragatin geçerli olup olmadığı hususunun kaldırma kararında belirtildiği şekilde tartışılarak tedrici kararı ile iflas kararları da değerlendirilmek suretiyle yargılamanın yeniden yapılması için dava dosyasının mahalline gönderilmesine karar vermek gerekmiş, aşağıdaki şekilde hüküm kurulmuştur.

HÜKÜM: Yukarıda açıklanan nedenlerle;

1-Tarafların istinaf başvurularının KABULÜ ile HMK'nın 353/1/a-6. maddesi uyarınca Ankara Batı 1. Asliye Ticaret Mahkemesi'nin 28/05/2025 tarih ve 2025/78 Esas, 2025/599 Karar sayılı KARARININ KALDIRILMASINA,

2-Dosyanın, davanın yeniden görülmesi için mahkemesine GÖNDERİLMESİNE,

3-İstinaf karar ve ilam harcının talep halinde istinaf kanun yoluna başvuran taraflara iadesine,

4-İstinaf kararının yerel mahkemesince taraflara tebliğine,

Dosya üzerinde yapılan inceleme sonucunda, 22/01/2026 tarihinde, oybirliği ile kesin olarak karar verildi.

Başkan ...

Üye ...

Üye ...

Katip ...